

Mogutova tajanstvena priča

Jednog jesenjeg dana, kada je lišće u veselim bojama krasilo šumu, sjela sam na bicikl i otisla u šumu diviti se prirodi. Kad god bih lutala tim stoljetnim šumama, osjećala bih se ispunjeno. Tamo uvijek sve vrvi životom i sve je usklađeno. Nema nikakvih svađa i nesporazuma. Ljudi, kad odrastu, jednostavno zaborave osluškivati i doživljavati prirodu na način kao kad su bili djeca.

Šetajući se, naišla sam na dva masivna stupa preko kojih bijaše položena greda. To bijahu Vrata od Krča, nekoć drvena, a danas nažalost betonska. Ona predstavljaju spomenik ljudskome mukotrpnome trudu i radu. Sjela sam ispod njih, gledala krošnje kako se njisu, maštala i već pomalo zadrijemala.

Najednom nešto zašušti, a preda mnom se niotkud pojavi neki crni stvor nalik medvjedu. Sva sam se naježila. Bilo je to divovsko biće koje se kretalo tromo i sporo. Kad mi se približilo, shvatila sam da je to gotovo ljudska prikaza obučena u crnu čoju. Skinuvši šešir, nakloni mi se i progovori: „Dobar dan, djevojčice! Nemoj me se bojati. Nikome ne želim zlo, ali ti bi me mogla razumjeti jer imam nešto važno poručiti vama, današnjim ljudima. Moje je ime Mogut i čuvar sam ovih drevnih šuma.” Stvorenje sjede na obližnji panj i nastavi dubokim glasom: „Znaš, Turopolje je jedno od rijetkih krajeva koje ima tako bogatu prirodnu i kulturnu baštinu. Pogledaj ove divne hrastove što nas okružuju, samo pogledaj kako su veliki i kakvu razgranatu krošnju imaju! Tako su veličanstveni! Od njih su nekoć građene sve one poznate kurije, crkve, kapelice i čardaci. Kurije su ti obiteljske velikaške kuće. Većinom su bile građene od drveta, no mogle su biti djelomično i zidane, a čardaci su drvene kuće građene na kat s prekrasno izrezbarenim trijemovima i vanjskim stubištima. Obično bi se u prizemlju nalazile gospodarske prostorije. Na katu su bile sobe za boravak obitelji. Drvene su tu i kapelice i crkve koje su majstori tesali i gradili od hrastovih greda iz Turopoljskog luga. Krovovi su im prekriveni šindrom - hrastovim pločicama. U Turopolju ih je sačuvano čak jedanaest, a na području Velike Gorice tri. Svjedok tih prošlih vremena je i drevna drvena

zgrada osnovne škole u Kučama. Tu je i prekrasni zidani dvorac Lukavec, pod zaštitom Plemenite općine Turopolje, naših dičnih i slavnih čuvara turopoljske tradicije i običaja. Oni me pamte i ne zaboravljaju. Meni je najdraže turopoljsko Jurjevo koje se svake godine obilježava 23. travnja. Tada slavimo dolazak proljeća kao simbola novoga života. Tu se isprepliću stari poganski običaji s kršćanskim. Tu sam glavni, tada se i mene sjete. Kao da se na taj dan svi ljudi probude i osjete povezanost i bliskost s prirodom i drevnim običajima kojima i ja pripadam. Svugdje u zraku mogu namirisati sreću i veselje. Tada mladići i djevojke idu u ophodnje po selima, pjevaju pjesme i pale krijesove. I ja im se ponekad pridružim, iako me ne vide. Naš je kraj poznat po živopisnim i veselim narodnim nošnjama i bogatom folkloru. Djeci se danas najviše svida Turopoljski fašnik jer tada mogu postati što god zažele. Mene se u tom trenutku nitko ne boji te sam i ja rado viđen gost jer su mnoge maske slične meni, a predvode ih Luk, Žir i Pajcek”, reče Mogut i krene. Odjednom se zaustavi i reče: „Zaboravio sam za kraj spomenuti legende i mitove ovih krajeva. I ja sam jedan od njih. Ljudi su me se plašili, no, kao što vidiš, ja sam dobrodušan i nikomu ne želim zlo.” Prikrade mi se i šapne na uho: „Nikada nemojte zaboraviti tko ste i odakle potječete! Povezanost s krajem u kojem živate, njegovom prirodom i tradicijom vaše je duboko i razgranato ljudsko korijenje. Njime ćete moći bolje razvijati i svoja debla i svoje krošnje.” A onda upravo krošnje iznad njegove glave zašumješe i on nestade... Ja pogledam oko sebe i zapitah se: „Jesam li ja sve ovo samo sanjala ili...?”

Dragi čitatelju, ti sam odluči. Možda sam ja ovaj susret odsanjala, a možda tako priroda i razgovara s nama i priziva nas u svoj sklad. Zar ne mislite da je važna ova poruka koju nam je Mogut svima uputio?

Petra Rečić, 5. razred

mentor: Ksenija Lažeta